

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЗ «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
ІСТОРИКО-ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ І
МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН**

**Українська словесність у полікультурно-освітньому
просторі сьогодення**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

23-24 вересня 2021 року

Одеса – 2021

Г69

Друк за ухвалою вченої ради ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
(протокол № 3 від 18 жовтня 2021 року)

Редакційна колегія:

Копусь О.А., перший проректор з навчальної та науково-педагогічної роботи

Кон О. О., декан історико-філологічного факультету;

Кучерява О. А., завідувач кафедри української філології і методики навчання фахових дисциплін;

Прокопенко Л. І., доцент кафедри української філології і методики навчання фахових дисциплін;

Босак Н. Ф., доцент кафедри української філології і методики навчання фахових дисциплін;

Горіна Ж. Д., доцент кафедри української філології і методики навчання фахових дисциплін (*відповідальний редактор*)

Євтушина Т. О., доцент кафедри української філології і методики навчання фахових дисциплін (*відповідальний секретар*)

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Мельник С. М. – к.філол.н., доцент кафедри інформаційної діяльності та медіа-комунікацій Державного університету «Одеська політехніка»

Караман С. О. – д.пед.н., професор кафедри української мови Інституту філології Київського університету Бориса Грінченка

Г69 Українська словесність у полікультурно-освітньому просторі сьогодення [Електронний ресурс] : збірник тез доповідей Міжнародної наукової конференції /відп. ред. Ж.Д.Горіна]. Одеса: ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2021. 184 с.

За зміст тез наукових доповідей, достовірність цитувань та оригінальність викладення матеріалу відповідальність несуть автори

© ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2021
©кафедра української філології і методики навчання фахових дисциплін
©Автори статей, 2021

мови; задоволення від краси української мови; змісту художніх творів та українського фольклору.

Література

1. *Богущ А. М.* Мовленнєвий компонент дошкільної освіти. Харків. «Ранок», 2013. 192 с.
2. *Богущ А. М.* Мовленнєвий портрет п'ятирічної дитини. Дошкільне виховання. 2013, № 7. С. 6-10.
3. *Богущ А., Гавриш Н., Котик Т.* Методика організації художньо-мовленнєвої діяльності дітей у дошкільних навчальних закладах. Київ : Видавничий Дім "Слово", 2006. 304 с.
4. *Богущ А. М., Гавриш Н. В.* Дошкільна лінгводидактика. Підручник / За ред. А. М. Богущ. Київ: Вища школа, 2007. 543 с.
5. *Гавриш Н.* Розвиток мовленнєвої творчості в дошкільному віці. Донецьк : ТОВ Лебедь, 2001. 218 с.
6. *Про затвердження Базового компонента дошкільної освіти в Україні (Державного стандарту дошкільної освіти)* нова редакція. Наказ МОН від 12.01.2021р № 33. URL: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/doshkilna-osvita/bazovij-komponent-doshkilnoyi-osviti-v-ukrayini>

УДК 811.161.2'38

Евеліна Босва

ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

**ФУНКЦІЙНО-СТИЛІСТИЧНА ПЕРАДИГМА КЛЮЧОВИХ СЛІВ У РОМАНІ
В.БАРКИ «ЖОВТИЙ КНЯЗЬ»**

Стаття присвячена аналізу ключових слів у романі В.Барки «Жовтий князь» як художньо навантажених компонентів творчості митця, адже саме вони допомагають з'ясувати образну та мовну картину світу письменника як відображення його філософських, художніх та світоглядних поглядів. Доведено, що ключові слова наскрізного характеру відіграють визначальну роль в організації структурно-семантичної єдності художнього тексту, створюють в поєднанні з іншими образотворчими елементами глибинний підтекст.

Ключові слова: *мовна картина світу, парадигма, ключові слова, ідіостиль, метафоризація.*

The article is devoted to the analysis of key words in V.Barka's novel «Yellow Prince» as artistically loaded components of the artist's work, because they help to clarify the figurative and linguistic picture of the world of writers as a reflection of their philosophical, artistic and ideological views. It is proved that key words of a pervasive nature play a decisive role in the organization of the structural and semantic unity of the writer's work, create a deep subtext in combination with other visual elements.

Key words: *key words, paradigm, linguistic picture of the world, idiostyle, metaphorization.*

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. В умовах незалежності України поглибився інтерес не лише до штучно вилучених із мовно-літературного процесу письменників, а й до письменників-емігрантів, творчість яких у наш час можна досліджувати глибше, вільніше, без ідеологічного тиску, під кутом їх світобачення та естетичного кредо. Значною мірою світоглядні позиції, національна специфіка творчості письменника розкриваються через мову його творів. Доцільним, зокрема, видається нам аналіз мови творів В.Барки через ключові слова, які у художньому творі виступають концептами світоглядних позицій митця, його

мовної картини світу, перебувають на перетині основних смислових ліній твору і концентрують у собі естетичні значення слів.

Термін «ключові слова» у лінгвістичній літературі використовують давно. Найчастіше його вживають без визначення, як щось само по собі зрозуміле. Для позначення цього поняття вживають також назви: лейтмотивні слова (В.Адмоні і Г.Сільман, С.Бочаров, Н.Кожевникова), слова-скріпи (М.Гей), слова-символи (М.Гіршман, Д.Малявін, Н.Сологуб), ключі-коментарії (Л.Гросман), ключові слова (Л.Зубова, Д.Малявін, Р.Будагов, В.Кухаренко), наскрізне слово (Н.Кожевникова), концептуальні слова (В.Петровський), тематичні слова (Д.Малявін), опорні ключові метафоричні словоформи (Т.Матвеева). Майже в усіх названих визначеннях ключових слів, що стосуються аналізу та сприйняття художнього тексту, йдеться про контекстуальне прирощення смислу, про виникнення естетичного значення у ключовому слові у порівнянні із звичайним словом, про суб'єктивну модальність, підкреслюється зв'язок ключових слів із специфікою індивідуального стилю письменника.

Аналіз досліджень, у яких розглянута проблема і на які спираються автори. Науково.Проблемою функціонування ключових слів у художньому творі займалося чимало дослідників. З-поміж них: О.Потебня, Р.Будагов, М.Бахтін, Р.Якобсон, Ю.Караулов, О.Кожин, В.Кухаренко, В.Петровський, Л.Айзерман, С.Форманова [5] та ін. Досі серед вчених немає єдиного погляду на головне питання: чи є необхідність у дослідженні *ключових слів*, оскільки не можна визначати особливості стилю митця через окремі слова. Крім цього, не визначено чітких критеріїв виділення *ключових слів*; до кінця не усвідомлено їх роль у розкритті теми та ідеї твору; не з'ясовано взаємозв'язок з іншими значущими компонентами тексту – заголовком, формами сюжетно-композиційного членування твору (експозицією, зав'язкою, розвитком дії, кульмінацією, розв'язкою); не усвідомлено специфіку функціонування *ключових слів* у текстах різних жанрів і різних письменників; немає єдиної думки і щодо засобів актуалізації ключових слів. У визначенні поняття «ключове слово» в художньому тексті нам імпонує думка З.Петрової: «Внутрішня форма терміну ключове слово вказує на функцію: ключ – це те, що служить для розгадки, розуміння чого-небудь. Специфіка ключового слова не власне в його семантиці, а в ієрархічному положенні щодо решти елементів системи». Отже, щоб стати ключовим, «слово повинно перебувати на перетині смислових сфер основних наскрізних мотивів твору і входити до максимальної кількості функціонально-смислових та тематичних груп слів» [2, с. 8]. **Актуальність статті** зумовлена важливістю вивчення домінантних одиниць художнього тексту, які виявляють індивідуальний стиль письменника. Такими домінантними одиницями є *ключові слова*, які дають можливість через художнє мовлення глибше осмислити творчу особистість Василя Барки, його естетичне кредо.

Метою розвідки є аналіз *ключових слів* у романі «Жовтий князь» як художньо навантажених компонентів творчості митця, адже саме вони допомагають

з'ясувати образну та мовну картину світу письменника як відображення його філософських, художніх та світоглядних поглядів.

Об'єктом дослідження є художнє мовлення В.Барки, лексична парадигма його роману. **Предметом** дослідження стали ключові слова, їх метафоризація та символізація у досліджуваному творі.

Мета та завдання дослідження зумовили використання відповідних **методів**. У роботі застосовано описовий, зіставний методи, а також статистичний, що передбачає збір, підрахунки і класифікацію мовних одиниць за певними ознаками. Основним методом дослідження став метод контекстуального аналізу, який дав можливість виявити змістові та естетичні функції ключових слів у художньому тексті, специфіку мови письменника.

Викладення основного матеріалу. Ім'я письменника української діаспори Василя Барки маловідоме в Україні, незважаючи на те, що саме він перший написав вражаючий прозовий твір про голодомор 1932 – 1933 рр. – роман «Жовтий князь». Василь Барка – це, звичайно, передусім поет, представник елітної модерної поезії з ідеалістично-містичним світоглядом. Він був одним з тих поетів, які значно розширили стильові горизонти української літератури. Але український читач перш за все знає його як прозаїка, автора роману «Жовтий князь». Роман Василя Барки займає особливе місце в контексті українського художнього слова про голодомор в Україні 1993 року, цей твір відзначається високим трагедійним звучанням. Тема голоду у романі стає об'єктом дослідження В.Дроботько, Н.Овсієнко, Н.Пушко та ін. Дослідники передусім звертають увагу на сюжетні колізії в художньому тексті, на семантику символів, на особливості зв'язку мовного стилю автора з глибинними фольклорними й біблійними джерелами. Цінність роману полягає в тому, що в його основу покладено дійсні факти з життя українського народу 1932-1933рр., власні враження самого автора та спогади його сучасників. Роман – це хроніка жахливого голоду в Україні від осені 1932 до жнив 1933 року, а сім'я Катранників і село Кленоточі – тільки модель, через яку автор перепустив усі події цієї страшної трагедії. Разом з тим образи родини, як і інших персонажів, глибоко індивідуальні.

Василь Барка – справжній майстер рідного слова, вписав яскраву сторінку в історію світового письменства, чим засвідчує невмирущість нашої мови й безсмертя народного духу. У цьому вбачаємо внесок митця в розвиток не тільки української літератури ХХ ст., але й української літературної мови. Для мовної особистості В.Барки в романі характерними є такі 15 ключових лексем-іменників: *хліб, очі, земля, голод, люди (народ), діти, серце, життя, душа, смерть, сонце, золота чаша, жовтий князь (збірний образ), кров, хліботруси*. *Метафора* у романі є однією з першооснов художнього мислення, пов'язаного з умінням порівнювати, розрізняти, у відмінності виявляти подібність. Як відомо, метафора зближує об'єкти, що належать до різних класів. Вона відкриває приналежність об'єкта до класу, якому він належить, і включає його до категорії, в яку він не може входити на раціональній основі. Найбільш частотною в романі Василя Барки «Жовтий князь» була виявлена *метафора-оживлення*, утворена на основі

уподібнення людині – антропоморфізація. «Сонце в великій милості» [1, с. 61] – це дуже цікава, багата на різноманітні варіанти інтерпретацій метафора. Вона ототожнює образи *сонця* і *людини*, адже *милість* – це людський вчинок вияву співчуття і певної реальної допомоги іншій людині, зазвичай тій особі, яка перебуває нижче за соціальним рівнем або відчувається такою [4, с. 34]. Сонце, дійсно, перебуває вище, воно знаходиться на небі, над людьми, тому може допомагати, зігріваючи земних мешканців своїм ніжним теплом. Сонце, яке здатне перебувати у великій милості не може порівнюватися з простою людиною, тому, на нашу думку, сонце у даній метафорі прирівняне до високоморальної, шляхетної людини, здатної на благородні вчинки. На цю думку нас надихнув вислів «*Милість Божя*», що асоціюється з добротою, людинолюбством, благодіянням.

Другий різновид *метафори-оживлення* – *зооморфізація* (уподібнення тварині): «*Дикий голод, розбуджений від клопітливого дня, приспішує рухи і ніби закриває очі млистою смугою*» [1, с. 141] – *зоометафора*, яка порівнює *голод* з *твариною* (саме вона буває дикою), і він (голод) постає перед нами розбуджений, має здатність приспішувати рухи, має очі та може їх закривати. Обрана метафора має глибокий зміст, розшифровуючи її ми уявляємо страшну картину виснажливого голоду, який *прокидається* (тобто у людини виникає сильне бажання їсти) після важкої праці. «*Голод закриває очі млистою смугою*» – вказує на фізичний стан голодної, втомленої людини – потемніння в очах, запаморочення тощо. Підсилювальну функцію виконують епітети: *дикий*(про голод) та *млистий* (про смугу перед очима).

Третій різновид *метафори-оживлення* – *флороморфізація*. У прозі Василя Барки *флорометафори* зустрічаються вкрай рідко: «*Тоді зійде чаша з глибини, крізь поверхню морозної смерті*» [1, с. 241] – метафора, яка *оживлює чашу*, вона сходить з глибини, мов рослина навесні. Дехто може заперечити нам, сказавши, що сходить сонце, тоді дана метафора буде *метафорою-опредмеченням*. Але слова “з глибини” підтверджують перше твердження.

Метафора-опредмечення виявляється шляхом надання абстрактним поняттям властивостей конкретних предметів та речовин. За нашими спостереженнями, для художнього мовлення Василя Барки характерні тематичні групи КС, що найчастіше входять до метафоричного контексту назв предметів побуту, природних стихій, явищ природи тощо. «*Замерехтіла чаша*» [1, с. 66] – *чаша* у даній метафорі мерехтить, тобто *уподібнюється світлу* (електричному) (предмету побуту). «*Очі горять темною охрою!*» [1, с. 102] – метафора, яка порівнює *очі* з *пожежею, вогнем* (природною стихією). *Охра* (вохра), *и, жін*. Природна мінеральна фарба червоно-брунатного або жовтого кольору.

Роман «Жовтий князь» багатий на метафору. Метафоричне бачення світу Василя Барки в його складності й універсальності, постає через образне мислення, філософсько-політичні медитації, змістова багатоплановість, переносність образів витворюють у мовних знаках твору нову естетичну реальність. Нами були виявлені такі слова-символи у романі В.Барки «Жовтий

князь», як: *хліб, очі, земля, голод, люди (народ), діти, серце, життя, душа, смерть, сонце, золота чаша, жовтий князь, кров, хліботруси*. Будемо аналізувати їх в порядку спадання частотності. Але почнемо із символічної назви роману «Жовтий князь». Це збірний символічний образ, що має кілька значень. Василь Барка створює образ *Жовтого князя* – символу зла і насильства, голоду і смерті. Це *рудий ящір* тоталітарної системи, який несе руїну, це уособлення якогось вищого містичного зла, «чортової сили», «диявола», що тепер «князює в повітрі». Нами виявлено 34 (3%) слова та словосполучення з таким символічним значенням. *«Вороги складаються в подобництві звіра: він з dna морського виходить, це з життя народів, де всякі хвилі котяться. Виліз він з багна в образі компартії, – зразу кинувся на сім'ї людські; розриває їх, бо сказано – звір. І він не останній; будуть зліші. Потім всіх придавить один. Поставить на всякому спокушеному знак: що думати і що робити. Хто відступає кара! Всіх супротивних йому, але вірних Христу, викликатимуть і вигризатимуть з ниви життя, вбиватимуть, як чужих птахів – огнем, залізом, голодом; подібно тепер робиться. Погіршає люто при останньому звірі... Скибки хліба не дадуть, коли не покажеться знак на лобі і на долоні, кладеній від князя, що при дияволі ходить»* [1, с. 48]. *Жовтий князь* – не що інше, як персоніфікація голоду. Панування *Жовтого князя* призводить до суцільного змертвіння, «руїни». У романі «жовтий» – це символ смерті, нищення як навколишнього світу, так і людини: *«Жовтими є й сухі бур'яни та трава на тихих вулицях напівмертвого села, і мертві тіла людей, що загинули від голоду»* [1, с. 51]. У словнику за загальною ред. О.І.Потапенка та Н.К.Дмитренка «жовтий» – колір золота, зрілого колосся пшениці, жита, ячменю, зів'ялого листя, але і колір хвороби, смерті, потойбічного світу. На Україні жовтий колір сприймається як колір ревнощів, зради, тому жовті квіти чорнобривців, хризантем, нагідок, звіробою, безсмертників дарують дівчатам і жінкам у крайньому разі [3, с. 47]. Отже, *жовтий* колір у романі використовується переважно на позначення нелюдської сили, що призводить до змертвіння та занепаду. Усе, до чого вона доторкається, теж жовтіє, мов від подиху пекельного вогню.

Стрижневою віссю, яка проходить через увесь роман, і своєрідною межею між *жовтим князем* та його жертвами є слово-символ *хліб*. *Хліб* у романі є ключовим словом першого рангу і має найвагоміше смислове навантаження. Нами виявлено 240 (20%) вжитків цього слова. *Хліб* – символічний образ, та головна вісь, навколо якої обертається все в романі. Проблема *хліба* в романі наскрізна і всебічно розкрита всім ходом розвитку сюжету, групуванням персонажів, показом внутрішнього світу героїв. Проблема *хліба* була проблемою життя і смерті людей. Вона постає уже з перших рядків твору: *«...а знов лихо; повели чоловіка в сільраду. Скільки їм треба? – чіпляються і гризуть: давай! – як не гроші, так хліб»* [1, с. 40]. Ще не знаючи, про що йтиметься далі, читач насторожується. Настрій тривоги створюється як словом «лихо», так і використанням дієслівних форм. *Хліб* розділяє персонажів на дві ворогуючі групи. Цю істину автор майстерно передає в розмові не по літах дорослих Миколи й

Люди у творі прирівнюються до «мух» через своє безсилля, другорядність і малість. Це «мертвяки», «живі трупи», бо «хліборобів домучено». *«Де-не-де люди никали в подвір'ях, мов тіні»* [1, с. 64]; *«ворушаться люди скрізь, як мурашки; їх так багато»* [1, с. 68]; *«Трудивсь тяжко сердешний народ – третина перемерла, а остача трохи обживається, провівши лінію»* [1, с. 81]. У романі відтворені два світи людей: ті, що творять пекло, і ті, що страждають. Коли для перших головне «спихати когось із життєвої стежки», то другі охоче працювали б на крайчику землі, росли б дітей. Є між цими двома крайніми світами такі люди, в душі яких закрався сумнів.

Так, у романі одним з найважливіших символів є символ *церковної чаші*, навколо якої створюється конфлікт. Нами було виявлено 39 (3,4%) вжитків цього символу. *Золота чаша* є для селян символом неба, чистоти, святості, їхньої культури, віри, символом життя. Це була для них найдорожча коштовність у світі: *«Десь там і чаша: золота, зроблена як художня, і кругом дорогі каміні»* [1, с. 88], *«Коштовні камінці скрізь: квадратів, в рамчатих обковах, золотих, як вся чаша»* [1, с. 88]. І ось партійці – вірні слуги жовтого князя – наважуються зазіхнути на цю святиню й пограбувати церковний олтар саме в розпал операції з викачування хліба. Та люди захищають свою святиню, стають на оборону свого світу добра і вночі ховають чашу в надійному місці – на подвір'ї пічників. І знає про це наймолодший син з родини Катранників, який залишається врешті-решт живим. Таким чином, письменник дає своїм героям, своєму народові надію на відродження, на життя. Остання сцена роману теж є глибоко символічною. Андрійко, збираючись у дорогу на світанку, коли тільки встає сонце, перевіряє схованку церковної чаші, яку вберегли його батьки та односельці, страшно помираючи одні за одним в приреченому колі. Малому хлопцеві здається, що над цими людьми, над їхніми могилами, над селом стає не сонце, а *золота чаша*, як символ всеперемагаючого життя, добра, гуманізму, любові, гармонії між людьми, щоб «навіки принести порятунок».

Варто сказати, що слова-символи, надають романові алегоричності та широти підтексту. Ключові слова-символи в художньому творі – це, як правило, здебільшого слова знакові, слова акцентовані автором-творцем; це – слова-образи або словосполучення-символи, що найбільш ємкі семантично, естетично, вони – функціонально найактивніші, мають широкі «знакові поля» (здебільшого, іменникові). Ключові слова багатші за інші лінгвістичні структури на різноманітне розгалуження своїх «асоціативних променів», відіграють головну роль у створенні категорії образу автора.

Висновки. Отже, суттєвою ознакою ключових слів як наскрізних компонентів творчості В.Барки є те, що в семантичній структурі у межах асоціативно-сміслового поля чітко простежується об'ємне художньо-образне підтекстове значення. Ключові слова стають семантично багатомірними, переважно символічними. Вживаючись у різних художньо-образних контекстах, ключові слова наскрізного характеру відіграють визначальну роль в організації

структурно-семантичної єдності твору письменника, створюють в поєднанні з іншими образотворчими елементами глибинний підтекст.

Література

1. *Барка Василь*. Жовтий князь. Київ: Наукова думка, 2003. 263 с. 2. *Петровський В.В.* О ключевых словах в художественной прозе. Москва: Русская речь, 1977. 3. 180 с. *словник символів* / За ред. О.І.Потапенка та Н.К.Дмитренка. URL: http://www.ukrlife.org/main/evshan/_symbol.htm 4. *Совтис Н.М.* Поняття «ключові слова» в науковій філологічній літературі. *Слов'янський збірник наукових праць*: Одеса: Вид. дім Дмитра Будагова, 2010. Вип. 17. Ч.2. С. 504-510. 5. *Форманова С.В.* Ключові слова як вектор інтерпретації художнього тексту. *Культура народів Причорномор'я* : научный журнал. 1999. №6. С. 234–239.

УДК 81.42: 81.342

Ніна Босак, Ольга Копусь

ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

КОЛЬОРОВА ПАЛІТРА ЗБІРКИ ПОЕЗІЙ ЛІНИ КОСТЕНКО «РІЧКА ГЕРАКЛІТА»

Публікацію присвячено аналізу семантики, стилістичного навантаження й функціонування кольоронайменувань у художній мові Ліни Костенко. На прикладі аналізу поезій збірки «Річка Геракліта» кольоронайменування потрактовано як значущі елементи індивідуально-поетичної картини світу поетеси. Окреслено лексико-семантичні мікрополя значущих кольорів й специфіку їх реалізації в художньому мовленні Ліни Костенко.

Ключові слова: *ідіостиль, лексико-семантичне поле кольору, поетична мова Ліни Костенко, колоративна лексика*

The article deals with analysis of semantics and functioning of the coloratives in the fiction literature language of Lina Kostenko. The color nominations determed as the meaningful elements of her individual language world picture. The lexical and semantic fields of the main colors and quality staff established. The coloratives let us clear up the specific of the idiostyle of the poetess.

Keywords: *idiostyle, lexical and semantic field, coloratives, poetic language of Lina Kostenko*

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Колірна лексика віддавна привертала увагу вчених, презентуючи широкий спектр досліджень, від мовознавчих, психофізіологічних, літературознавчих, філософсько-культурологічних до мистецтвознавчих і дизайнерських. З розвитком новітніх міждисциплінарних напрямів у галузі сучасної лінгвістики назви на позначення кольорів привернули увагу дослідників-етнолінгвістів (А.Вежбицька, В.Жайворонок, Р.Фрумкіна, Г.Яворська, Л.Лисиченко), активізувалися у студіях із семасіології (А.Висоцький, Л.Грибова, О.Дзівак, А. Критенко, О.Селіванова, Ж.Соколовська), когнітології й психолінгвістики (С.Григорук, Т. Ковальова, О.Снітко, Л.Супрун).

Аналіз наукових досліджень, у яких розглянута проблема і на які спираються автори. Науково доведено, що колір виступає однією з основних категорій етнічної культури, фіксує унікальну інформацію про її самобутній колорит й особливості художнього бачення світу, він може тлумачитися як